

Liturgie

Liturgie voor de eredienst op zondag 27 september 2026 om 17:00 in de Nieuwe Kerk.

Voorganger: ds. G.J. Anker

Zingen: Psalm 144 (Oude Berijming)

2 Wat is de mens? Wat is in hem te prijzen,
Dat Gij, o HEER, hem gunsten wilt bewijzen,
Dat Gij hem kent? Wat is des mensen kind,
Dat Gij het acht en zo getrouw bemint?
Hij mag den naam van ijdelheid wel dragen
Zijn tijd is kort, en al zijn levensdagen,
Hoe groot, hoe sterk hij op deez' aarde zij,
Gaan snel, gelijk een schaduwe, voorbij.

Stil gebed

Votum en Groet

Zingen: Psalm 89 (Oude Berijming)

1 'k Zal eeuwig zingen van Gods goedertierenheer
Uw waarheid t' allen tijd, vermelden door mijn reer.
Ik weet, hoe 't vast gebouw van Uwe gunstbewijzen
Naar Uw gemaakt bestek, in eeuwigheid zal rijzen
Zo min de hemel ooit uit zijnen stand zal wijken,
Zo min zal Uwe trouw ooit wanklen of bezwijken.

Geloofsbelijdenis

Zingen: Psalm 62 (Nieuwe Berijming)

4 Wees stil, mijn ziel, tot God uw Heer,
Hij immers schenkt u altijd weer
zijn heil, - op Hem toch kunt gij bouwen.
Wankel dan niet, want Hij staat vast,
Hij is, ook als het onheil wast,
uw rots, uw enige vertrouwen.

Gebed om de opening van het Woord

Schriftlezing: Exodus 14 vers 1 - 14

Door de Schelfzee

¹ Toen sprak de HEERE tot Mozes:

² Spreek tot de Israëlieten *en zeg* dat zij terugkeren en hun kamp opslaan voor Pi-Hachiroth, tussen Migdol en de zee, voor Baäl-Zefon. Daartegenover moet u uw kamp opslaan, bij de zee.

³ De farao zal dan van de Israëlieten zeggen: Zij zijn in het land verdwaald. De woestijn heeft hen ingesloten.

⁴ En Ik zal het hart van de farao verharden, zodat hij hen achtervolgt. Dan zal Ik ten koste van de farao en ten koste van heel zijn leger geëerd worden, zodat de Egyptenaren zullen weten dat Ik de HEERE ben. En zo deden zij.

⁵ Toen de koning van Egypte verteld werd dat het volk gevlucht was, keerde het hart van de farao en zijn dienaren zich tegen het volk, en zij zeiden: Hoe hebben we dit kunnen doen, dat wij Israël uit onze dienst hebben laten gaan?

⁶ Hij spande zijn strijdwagen in en nam zijn volk met zich mee.

⁷ Hij nam ook zeshonderd van de beste strijdwagens mee, ja, alle strijdwagens van Egypte, met op elk daarvan officieren.

⁸ Want de HEERE verhardde het hart van de farao, de koning van Egypte, zodat hij de Israëlieten achtervolgde. Maar de Israëlieten waren door een opgeheven hand geleid.

⁹ De Egyptenaren, *met* al de paarden *en* strijdwagens van de farao, en zijn ruiters, en zijn leger achtervolgden hen en haalden hen in waar zij hun kamp hadden opgeslagen, bij de zee, bij Pi-Hachiroth, voor Baäl-Zefon.

¹⁰ Toen de farao dichtbij gekomen was, sloegen de Israëlieten hun ogen op, en zie, de Egyptenaren trokken achter hen aan. Toen werden de Israëlieten zeer bevreesd en riepen tot de HEERE,

¹¹ en zij zeiden tegen Mozes: Waren er in Egypte geen graven, dat u ons hebt meegenomen om in de woestijn te sterven? Hoe hebt u dit met ons kunnen doen door ons uit Egypte te leiden?

¹² Was dit niet wat wij in Egypte *al* tegen u zeiden: Laat ons met rust, laten wij de Egyptenaren *maar* dienen? Want het is beter voor ons de Egyptenaren te dienen dan in de woestijn te sterven.

¹³ Maar Mozes zei tegen het volk: Wees niet bevreesd, houd stand, zie het heil van de HEERE dat Hij vandaag *nog* voor u zal bewerken! Want de Egyptenaren die u vandaag ziet, zult u tot in eeuwigheid niet meer terugzien.

¹⁴ De HEERE zal voor u strijden, en ú moet stil zijn.

Schriftlezing: 1 Korinthe 10 vers 1 - 13

Israël een waarschuwend voorbeeld

¹ En ik wil niet, broeders, dat u er geen weet van hebt dat onze vaders allen onder de wolk waren en allen door de zee zijn gegaan,

² en dat allen in Mozes gedoopt zijn in de wolk en in de zee,

³ en allen hetzelfde geestelijke voedsel gegeten hebben,

⁴ en allen dezelfde geestelijke drank gedronken hebben. Zij dronken namelijk uit een geestelijke rots, die *hen* volgde; en die rots was Christus.

⁵ Maar in de meesten van hen heeft God geen welgevallen gehad, want zij zijn neergeveld in de woestijn.

⁶ En deze dingen zijn gebeurd als voorbeelden voor ons, opdat wij niet zouden verlangen naar kwade dingen, zoals *ook* zij verlangd hebben.

⁷ En word geen afgodendienaars zoals sommigen van hen, zoals geschreven staat: Het volk ging zitten om te eten en te drinken en zij stonden op om te feesten.

⁸ En laten wij geen hoererij bedrijven, zoals sommigen van hen hoererij bedreven hebben, en op één dag vielen er drieëntwintigduizend.

⁹ En laten wij Christus niet verzoeken, zoals ook sommigen van hen *Hem* verzocht hebben en door de slangen omgekomen zijn.

¹⁰ En mor niet, zoals ook sommigen van hen gemord hebben en omgekomen zijn door de verderver.

¹¹ Al deze dingen nu zijn hun overkomen als voorbeelden *voor ons*, en ze zijn beschreven tot waarschuwing voor ons, over wie het einde van de eeuwen gekomen is.

¹² Daarom, wie denkt te staan, laat hij oppassen dat hij niet valt.

¹³ Meer dan een menselijke verzoeking is u niet overkomen. En God is getrouw: Hij zal niet toelaten dat u verzocht wordt boven wat u aankunt, maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven om *die* te kunnen doorstaan.

Zingen: Psalm 107 (Weerklank)

5 Hij wilde *hen* geleiden
uit *donkerheid* en dood,
van banden *hen* bevrijden
en *redden* uit de nood.

Loof *nu de* HEER verblijd
om 't *wonder van zijn* gaven,
die *bronzen* deuren splijt,
verbreekt de *ijzren* staven.

6 Zij die door *grote* zonden
gepijnigd tot de dood,
Gods straffen *ondervonden*,
zij *gruwden* zelfs van brood.
Maar *toen zij*, bang van hart,
hun *nood de HERE* schreiden,
verdreef *Hij* angst en smart
en *redde hen uit* lijden.

7 Zij hebben *ondervonden*
hoe *God* genezing gaf.
Hij heeft zijn *woord* gezonden.
dat *redde* van het graf.
Loof *om zijn* gunst de HEER,
die *wonderen* bewerkte.
Breng *offers* tot zijn eer,
bejubel *blij* zijn sterkte.

Prediking

Zingen: Weerklank 460 (Liederen van lof, gebed en toewijding)

1 Op U alleen, mijn licht, mijn kracht,
stel ik mijn hoop, U zorgt voor mij.
Door golven heen, door storm en nacht
leidt mij uw hand. U blijft nabij.
Uw vrede diep, uw liefde groot
verjaagt mijn angst, verdrijft de dood.
Mijn vaste rots, mijn fundament,
U bent de grond waarop ik sta.

2 U werd een mens, U daalde neer
in onze pijn en schuld en strijd.
U droeg de last, verzezen Heer
die ons van elke vloek bevrijdt:
U sloeg de zonden aan het kruis
en brengt ons bij de Vader thuis
want door uw bloed, uw levenskracht
komen wij vrij voor God te staan.

3 Van eerste kreet tot laatste zucht
leef ik in U, en U in mij.
Geen boze macht, geen kwaad gerucht,
niets is er dat mij van U scheidt.
Want U regeert, U overwint,
U neemt mij aan. Ik ben Gods kind.
Totdat U komt, mij roept voorgoed,
bent U het doel van mijn bestaan.

Dankgebed en Voorbeden

Inzameling van de gaven

Zingen: Gezang 390

1 'k Wil U, o God, mijn dank betalen,
U prijzen in mijn avond lied.
Het zonlicht moge nederdalen,
maar Gij, mijn licht, begeeft mij niet.
Gij woudt mij met uw gunst omringen,
meer dan een vader zorgdet Gij,
Gij, milde bron van zegeningen:
zulk een ontfermer waart Gij mij.

Zegen